

de Gaullovih idej o Evropi in uporabnosti zgledovanja po njegovi politiki. S tem da so cepili avstrijsko nevtralnost s francoskimi evropskimi koncepcijami, je dobila ta nevtralnost poseben politični vzgon, njena aktivizacija pa vsestransko legalnost in priznanje ter nov pomen. Samozavestno, brez plahega oziranja na zahod, se Avstrija zdaj lahko poteguje za dobre odnose z vzhodom in jugovzhodom ter si s svojimi tradicionalnimi zvezami ustvarja ali utrjuje gospodarske in kulturne postojanke, ko sledi »zgodovinski potrebi« ali tudi ne, hkrati pa se lahko z bolj svobodno prizadevnostjo poteguje za uveljavitev svojih prav tako tradicionalnih interesov na zahodu, predvsem v Evropski gospodarski skupnosti.

Ne bi bilo prav, ko ne bi pri tem vsaj omenili potencialnih nevarnosti, ki se skrivajo v teh srečnih okoliščinah, v tej možnosti razrešitve avstrijske dileme. Prva nevarnost je v tem, da se ob zunanjepolitičnih uspehih Avstrije v nekdanjem avstro-ogrskem prostoru v Avstriji sami razraste »neomonarhistična« ali »neoimperialistična« miselnost ter njeno zunanjo politiko diskreditira, jo oropa njenih sadov. V okviru tega razmišljanja pa bi bilo morda neprimerno dajati pretiran poudarek možnosti takega razvoja; čeprav ta možnost obstaja, je vendar tako malenkostna, da bi je ob razpravljanju o osnovnih potezah avstrijskega zunanjepolitičnega razvoja skoraj ne bi bilo treba omenjati. Druga možnost, nagib k tihemu ali pravemu anchlussu, je vsekakor realnejša, posebno glede na precejšnjo gospodarsko odvisnost Avstrije od zahodnonemškega gospodarstva. Vendar pa so tu določila avstrijske državne pogodbe in njenih aneksov tako jasna in konkretna, da bi se avtomatično vključil mednarodni zaviralni mehanizem, če bi se ta možnost samo začenjala realizirati.

Nova avstrijska usmeritev je torej rezultat zgodovinsko pogojenih teženj, ugodnih mednarodnih okoliščin in pravičnega refleksa na dane možnosti. S pravilnim izrabljanjem teh možnosti, vedno v duhu realizma in v skladu z veljavnimi normami mednarodnega sodelovanja, se utegne mala Avstrija v svojem središčnem položaju pomembno uveljaviti ne samo kot posredovalka med dvema družbenopolitičnima skupinama, temveč tudi kot evropsko jedro prihodnje koeksistenčne politične resničnosti.

Slavko Fras

METAMORFOZE

1

Hudič je duše kupoval
za zlate le devize,
zdaj žrtev je postal
vsesplošne krize.

Razglasil za valute nove
je užitke razne baže,
a parklje in rogove
kar javno kaže.

Ko suh je vernik bil,
postal je komunist,
odkar se je zredil,
spet veren je papist.

»Kako to, pasja vera,
da se leviš nam spet?«
»Veš,« pravi ves zavzet,
»kdor veruje, negira...«

Mož je mogočno kraljeval,
le s kralji stike vzdrževal.
Pa zgubil prestol je ondan
in precej dvignil hrup glasan:

Dol s kralji, proč svojat,
jaz sem bil in ostanem demokrat!

RAZLIČNO

Telesnim invalidom
pomagajo proteze.
duševnim invalidom
sorodniki in zveze.

PREGOVOR

Gotovo bolje
biti je kopun,
kakor imeti glas
in zvezan kljun.

NEKDO

V delih posrečen,
a samovšečen,
torej — povprečen.

Jože Šmit